

ПРОТОКОЛ

№ 3551

гр. София, 19.07.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 1 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Борисова

Съдебни Стоименка М. Цукева
заседатели: Петя П. Стойчева

при участието на секретаря **МАРТИНА М. ТРАЙКОВА**
и прокурора **Р. К. Р.**

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела Борисова Наказателно дело от общ характер № 20231100202687 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:10 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ Г. И. Д. – редовно уведомен от предходно съдебно заседание, се явява лично и с адвокат **С. С.** от **САК** – редовно упълномощен защитник за съдебната фаза на наказателния процес, с пълномощно по делото.

ОЩЕТЕНОТО ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ М.НА Ф. – редовно уведомено от предходно съдебно заседание чрез юрисконсулт **К.П.**, се представлява от юрисконсулт **С. Е.**, редовно упълномощен от министър на финансите с пълномощно по делото.

ЮРИСКОНСУЛТ Е.: Във връзка с установена техническа грешка, искам да оттегля така депозирания граждански иск и да входирам нов в хода на разпоредителното заседание. Допусната техническа грешка е в изписването на имената на подсъдимия на страница 3, като държа да подчертая, че няма промяна във фактите и обстоятелствата и относно претендираните имуществени вреди.

АДВ.С.: Като четем закона в чл. 85, ал. 3 НПК е посочено точно до кой момент може да се предяви гражданският иск, а именно най-късно до започване на разпоредително заседание. Започването на разпоредителното

заседание започва в определен час и би трябвало тази искова молба да се входи през деловодната система и да Ви се донесе веднага. Аз считам, че този момент на предявяване на граждански иск е извън предвидения в закона срок. Там се казва до започване, а ние започнахме. Получил съм гражданския иск и обвинителния акт, запознал съм се с тях.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпил по делото в днешното съдебно заседание граждански иск от министъра на финансите срещу подсъдимия Г. И. Д., с който моли да бъде конституиран в качеството на граждански ищец по настоящето дело, с оглед повдигнатото на подсъдимия Д. обвинение за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, т. 6, т. 7, вр. чл. 26, ал. 1 НК. Моли се за приемане на гражданск иск в размер на сумата от общо 981 648,18 лева, представляваща претърпени за държавата имуществени вреди, непосредствена последица от деянията на подсъдимия Д.. Моли подсъдимият Д. да бъде осъден да заплати посочената сума ведно със законната лихва, считано от датата на настъпване на увреждането 31.03.2014 г. до окончателното изплащане на сумата.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че гражданският иск е своевременно подаден и няма да затрудни хода на съдебното производство, поради което и моля да бъде приет. Не са изтекли давностните срокове, тъй като за държавните вземания те са десет годишни, а не пет.

АДВ.С.: Моля да не се приема гражданският иск, поради обстоятелството, че е подаден в нарушение на чл. 85, ал. 3 НПК - извън срока, а също така той сериозно би затруднил наказателния процес, тъй като с оглед назначените съдебно счетоводни експертизи, а имаме произнасяне два пъти на прокуратурата с отказ да се извършват процесуално следствени действия във връзка с проверката и анализа на доказателствата. Две постановления има по делото и това ще бъдат основните ни искания по чл. 284 НПК за събиране на нови доказателства, така че гражданският иск по никакъв начин не е доказан, още на досъдебното производство.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Поддържам казаното от моя адвокат.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че има по-рано подаден иск и това е изменение на иска, а не нов иск.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

След проведено тайно съвещание, Съдът съобразявайки доводите и възраженията на страните, свързани с депозирания от страна на процесуален представител на ощетеното юридическо лице – министъра на финансите граждански иск, намира за установено следното:

Предявеният от министъра на финансите граждански иск е депозиран пред компетентния първоинстанционен съд, в рамките на предвидения по смисъла на чл. 85, ал. 3 НПК процесуален срок, а именно най-късно до започване на разпоредителното заседание по настоящето дело, по което съдът все още не е дал ход на разпоредителното заседание.

Гражданският иск е депозиран от активно легитимирано за това лице, посочено от държавното обвинение като лице пострадало от инкриминираното деяние, за което на подсъдимия Д. е повдигнато обвинение за извършено тежко умишлено престъпление.

Гражданският иск отговаря, с оглед на своите реквизити, на разпоредбата на чл. 84 и чл. 85 НПК, поради което и в тази връзка съдът намира, че не са налице процесуални пречки за конституирането на министъра на финансите, като представител на държавата, като граждански ищец по настоящето дело на основание чл. 84, ал. 1 НПК, тъй като гражданския иск по мнение на настоящия съдебен състав не би затруднил разглеждането на настоящето дело.

Съдът намира, че не е налице процесуална пречка за приемане на предявения граждански иск от министъра на финансите срещу подсъдимия Г. И. Д. за сумата в общ размер на 981 648,18 лева, представляваща претърпени имуществени вреди за държавата, ведно със законната лихва считано от дата на увреждането 31.03.2014 г. до окончателното плащане на сумата, поради което и на основание чл. 84, ал. 1 НПК

ОПРЕДЕЛИ

КОНСТИТУИРА министъра на финансите в качеството на граждански ищец по делото като представляващ държавата срещу подсъдимия Г. И. Д..

ПРИЕМА за съвместно разглеждане в настоящето наказателно производство предявения граждански иск от министъра на финансите срещу

подсъдимия Г. И. Д. за сумата от 981 648,18 лева ведно със законна лихва считано от дата на настъпване на деянието 31.03.2014 г. до окончателното изплащане на сумата

ОПРЕДЕЛИНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ провери самоличността на подсъдимия Д.:

Г. И. Д. – на 49 години, роден на ***** г. в град София, българин, български гражданин, неосъждан, неженен с три деца, с висше образование – завършил „Богословие“, работи като шофьор в П.А.Л., постоянен адрес в град София, ул. „*****“, ет. 5, и настоящ адрес град София, ул. „*****“ ЕГН *****.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на подсъдимият Д..

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Разбирам правата си, предвидени по НПК, бяха ми разяснени от Съда.

Нямам искане за отвод на Председателя на съдебния състав, прокурора и съдебния секретар.

АДВ.С.: Нямам искания за отвод на Председателя на съдебния състав, прокурора и съдебния секретар.

ГРАЖДАНСКИЯТ ИЩЕЦ /чрез юрисконсулт Е./: Нямам искания за отвод на Председателя на съдебния състав, прокурора и съдебния секретар.

СЪДЪТ разясни на процесуалния представител на гражданския ищец правата по чл. 87 НПК в настоящето производство.

ГРАЖДАНСКИЯТ ИЩЕЦ /чрез юрисконсулт Е./: Разбирам правата, които има гражданския ищец.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други искания по доказателствата.

С оглед липсата на доказателствени искания от страните по реда на чл.

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

ПРОКУРОРЪТ: На първо място считам, че настоящето производство е подсъдно на Софийски градски съд.

Считам, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Считам, че не е допуснато на досъдебното производство отстранимо съществено процесуално нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия, пострадалия и негови наследници.

Не са налице условия за разглеждане на делото по реда на особените правила.

Няма необходимост от разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършване на процесуално-следствени действия по делегация.

Не е необходимо да се вземат мерки за процесуална принуда към настоящия момент.

Нямам искания за събиране на нови доказателствата и ще се ползвам от събраните от досъдебното производство, поради което моля да насрочите съдебно заседание, като призовете лица отбелязани в приложението към обвинителния акт.

ГРАЖДАНСКИЯТ ИЩЕЦ /чрез юрисконсулт Е./: Във връзка с обсъждане на въпросите по чл. 284 НПК изразявам следното становище:

Считам, че делото е подсъдно на СГС и същият е

компетентен да го разгледа.

Считам, че не са налице основанията предвидени в закона за прекратяване или спиране на наказателното производство, както и не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, което да води до ограничаване процесуалните права на подсъдимия или на пострадалия.

Считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, както и не са налице предпоставките за разглеждане на делото при закрити врата, не е налице необходимост от привличането резервни съдии, съдебни заседатели. Нямам искане за назначаване на вещо лице, преводач или тълковник, както и нямам претенции за извършване на съдебно-следствени действия по делегация.

Считам, че не следва да се постановява мярка за процесуална принуда.

Нямам искания за събиране на нови доказателства.

С оглед всичко казано Ви моля да насрочите делото за разглеждане в открито съдебно заседание и да призовете лицата в списъка.

АДВ.С.: За да не се повтарям по чл. 248 НПК се солидаризирам с казаното от тук присъстващите страни по делото. Имам само две възражения по отношение на т. 3 – допуснато процесуално нарушение на досъдебното производство, тъй като имам и искане по т. 7 за събиране на нови доказателства, съм длъжен съвсем кратко да обоснова дадената ми възможност по ал. 3, което се явява последният ми възможен преклузивен срок да направя тези възражения, както беше преклузивният срок по чл. 85, ал. 3 НПК – до кой момент трябва да се предяви гражданския иск, затова ще моля съвсем накратко

и без да навлизам в доказателствата по делото, да обоснова тезата си по следния начин:

В хода на досъдебното производство се направиха различни възражения пред разследващите органи и обстоятелството, че досъдебното производство е подготвителна фаза към процеса, а същността на процесът е съдебното следствие, допуснатите пропуски са такива, че в съдебното следствие ние не можем да ги поправим и именно затова правя тези възражения.

Другото ми възражение е по отношение на факта, че по отношение на трите представени фирми е посочен за техен управител моят доверител Г. Д.. Навсякъде по документите по делото е посочено, че освен него в тези фирми навсякъде има и втори съуправител, като в първата фирма „А. Г.“ ООД съуправител е М.Б.. Във втората фирма „С.“ ООД съуправител е В. П., а в третата „Д.К.Т.“ ООД съуправител е Д.П.. Най-интересното е, че тези хора не са викнати поне да бъдат разпитани като свидетели. Аз не казвам, че те са извършители на престъпление, че тук се касае за документи, където всеки един носи лична отговорност с подписите си, но тези хора не са и разпитани даже. Ако се установи в съдебното следствие, че тези хора имат също вина, ние имаме интерес всичко това нещо да се вкара отново в досъдебното производство, защото начинът ни на защита ще бъде съвсем различен. Аз оставам с убеждението, че в този процес участва моят доверител Г. Д. само защото се казва Г. Д., другите лица просто не са разпитани, а трябва поне да се вземат техните данни.

Още по-интересното на досъдебното производство е, че фирмата „Д.К.Т.“ ООД за инкриминирания период, където се търси отговорност на моя доверител, въобще не е управлявана от него. Също така в този тип престъпления, както е повдигнато обвинението, има един

съществен период, в който трябва да се изследва документалния оборот на фирмата, както преди самото деяние, така и след това, след самото деяние, за да може да се установи дали действително този документооборот отговаря на необходимите изисквания на закона, за да се търси финансова санкция спрямо тези фирми.

Само един факт ще посоча, че за фирмата „Д.К.Т.“ ООД има разпитана свидетелка, служителка на тази фирма и тя се казва А.М. на лист 98 от делото и тя навсякъде твърди, че парите, които получавала и всичко това, което ѝ е разпореждано да върши в тази фирма, е било единствено от г-н П., който също не е разпитан. Ние търсим отговорност на лицето Г. Д. при положение, че той нито управлява фирмата, нито е плащал, но по една или друга причина това обвинение му е сложено на него.

Също така в обвинителния акт и това, което не се изясни на досъдебното производство е, че не се прави разлика в това какво в края на краищата ни се вменява във вина – дали фиктивни доставки на услуги или фиктивни доставки на стоки. Разликата и от закона и от гледна точка на данъчното облагане, двете неща са толкова различни, че на този етап няма как да се повдигне ново обвинение и да се изяснява кое е направено и кое не е направено от страна на моя доверител.

Също така в хода на досъдебното производство бяха отказани две експертизи да се назначат, допълнителни, за да може да се установи реалният размер на задължението, ако има такова нещо. Основният проблем, който се появява в настоящия момент, е фактът, че ако бяха извършени тези две допълнителни експертизи, които поискахме, може би размерът на задължението на тези фирми щеше да бъде друг и ние щяхме да имаме възможността да сключим споразумение с прокуратурата и

настоящото производство щеше да влезе в съдебно заседание със споразумение между две страни, без да участва М.НА Ф., тъй като към онзи момент за сключване на това споразумение ние щяхме да изплатим задълженията към това ведомство, но ние не знаем какви са тези задължения към настоящия момент. На нас ни отнеха една процесуална възможност с неизяснените дейности в работата на трите фирми и с негодните доказателства приложени към обвинителния акт, ние да черпим права от закона, които ни поставят в по-изгодно положение. Вярно е, че в настоящия момент НПК позволява да сключим също споразумение, но това трябва да стане с решение на министъра на финансите. Аз не вярвам, че той ще се съгласи да сключи споразумение при по-малка сума от тази, която е представена.

Най-същественият момент в цялото обвинение се явява фактът, че няма нито едно действие, което е извършено от досъдебните органи по отношение на установяване движението на стоките и услугите, които са минали през трите фирми. Навсякъде е установено, че има стоки и навсякъде е установено, че тези стоки са препродадени или е извършено нещо с тях, тоест налице е наличен стокооборот. При наличието на стокооборот не се касае за каквато и да е било система за заобикаляне на законодателството по отношение на фиска и събирането на данъци и в тази насока прокуратурата въобще не е работила въпреки нашите настоявания и въпреки това с постановление мотивирано ни беше отказано, че такова действие не може да бъде извършено, защото всичко било доказано по безспорен начин.

Не са изследвани последващите доставчици, не са правили сравнение на подписи, не са разпитани свидетели, които са основни от гледна точка на задълженията по работата на фирмите, а това са другите управители и на практика ние останахме в ситуацията в този обвинителен

акт да доказваме невинността си при положение, че прокуратурата по никакъв начин не е доказала по безспорен начин, че е събрала всестранни и обективни доказателства, за да може да кажем, че ние сме виновни и искаме да сключим споразумение пред съда или с прокуратурата. В тази връзка аз имам искания и едно от тях е следното:

На този етап, след като чуете и моя доверител, съдът да не се произнася с определени как ще започне понататъшния ход на делото. Направил съм кратка писмена справка и анализ на това, което казах в конкретен вид. Искам съдът да има възможност да се запознае, както и страните и да отложим делото за следващо съдебно заседание и едва това съдът да се произнесе за понататъшния ход на делото.

Второто ми искане е свързано с току що произнесеното определение относно приемането на гражданския иск и в тази връзка аз не мога да го обжалвам, но мога да поискам от съда в следващо съдебно заседание да вземе становище дали няма възможност сам да отмени своето определение, тъй като законът позволява това нещо. Измененията, които направиха в чл. 85, ал. 3 бяха точно с тази цел да се дисциплинират страните по отношение на гражданския иск, защото в наказателния процес гражданският иск сериозно затруднява работата на наказателните съдилища. В мотивите на изменението беше посочено така, както Вие споменахте, но с една малка подробност. До 10:00 часа, когато беше обявено съдебното заседание, няма значение в колко часа е започнало, до 10:00 часа – началото обявено по графика, този граждански иск трябваше да мине през системата, тоест до 09:59:59 часа това трябваше да бъде отразено в системата на СГС и понеже има добре сработена схема, деловодителката в 10:01 часа можеше да го представи на

съда, за да може този граждански иск да бъде предявен по начина, както го иска закона с измението на този чл. 85, ал. 3 НПК. Това изменение беше направено точно така и само заради това, така че аз считам, че в тази насока съдът следва също да помисли и ако реши да отмени това свое определение, в следващото съдебно заседание ние ще сключим веднага с прокуратурата споразумение, защото за нас проблемът е гражданският иск, а след като той не е доказан по никакъв начин, обвинението в гражданско осъдителната му част, то ние в този вариант сме длъжни, казвам образно казано, да създаваме проблеми на съда и в края на краищата сме длъжни да защитаваме правата на моя подзащитен.

Представям Ви кратка справка на казаното от гледна точка на неизпълнените задължения от страна на прокуратурата и ще помоля делото да се отложи. Заслужава си да се помисли, защото ако се види, че имаме основания за всичко това, което твърдим в настоящето заседание, процесът може да тръгне по съвсем друга посока. Ако не се приеме гражданският иск, ние ще сключим споразумение веднага. Ако се приеме, тогава ще помолим всичко онова, което сме направили, да се изпълни и ако се окаже, че има и други виновни лица, по-скоро да не го почване този процес, а делото да се върне за разглеждане на досъдебното производство и да се установи каква е ролята на останалите управители на фирмите, които дори не са разпитани по това наказателно производство.

Пак казвам, че понятието Г. Д. само като име да бъде осъдено, не ми се ще. Искам да има доказателства по това дело.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Поддържам всичко, което каза моят адвокат. Искам да кажа, че ревизията на дружеството „А. Г.“ ООД е започнала, след като аз вече не съм управител на това дружество, от септември или октомври 2013 г.

Ревизията, която НАП започва, е след като съм излязъл от това дружество. Новият управител не е счел за нужно да даде каквито и да е било документи, поради което НАП е сметнал, че не съществуват документи нито за покупки, нито за продажби, тоест цялата дейност е фиктивна, което не е така. В досъдебното производство са събрани хиляди страници с ЧМР-та, фактури и всяко нещо, което показва, че дейността е реална, тоест дружеството е разполагало с тези стоки и клиентите, които са разпитани, са казали, че са получили съответните доставки и аз не разбирам защо съм съден за нещо, което е реално, а поради немарливостта на някой да не представи документите и НАП казва, че е фиктивно и експертизата казва че, е ефективно. Не са проследени нито една доставка, въпреки, че има трийсетина тома гледах в обвинението на банкови извлечение, се казва, че за някои неща нямало плащане, поради което аз смятам, че е много важно да се направи една сериозна експертиза и за да се проследи стоковият поток, да се вижда, че сме разполагали с всички стоки, които сме продавали. Още повече, че нашите клиенти са били и в момента уважавани фирми така, че аз чисто човешки не разбирам какво не съм направил като хората, за което съм съден. Точните членове не ги знам, но твърдя, че всяка една от доставките е проследима, всяка една стока, която сме продали е съществувала и както сме я купили, така сме я продали. В момента, в който аз излязох от дружеството, то продължаваше да има налични стоки, не е било кухо или несъстоятелно, така че няма в нито един момент нито една фактура, която да съм разписал или приемо-предавателен протокол не е бил някаква част от измама или нещо нереално. Напротив, всяко едно от нещата е било абсолютно проследима доставка. Защо по време на ревизията новият управител не е представил документи и защо по време на тази ревизия на насрещните проверки само един е представил насрещни

документи, а другите дружества не са счели за необходимо да отговорят на насрещните проверки не знам, но смятам, че една такава експертиза ще каже дали дружеството има все пак размери, но със сигурност те не са в милиони и аз дори не мога да сметка милион с лихвата от 2014 г. каква сума би следвало да заплатя, ако е истина цялото това нещо. Още в досъдебното производство при следователя г-жа Конова поискахме до прокурора на два пъти да ни се разреши и да има такава експертиза, за да може да се докаже, че всяка една доставка е овъзмездена. Имаше така овъзмездяване на част от доставките за зеленчуци с пилешко месо, каквото ние внасяхме, но цялото това нещо в досъдебното производство ни беше отказано и моля да го върнете за доразследване.

ПРОКУРОРЪТ: След като изслушах становището на защитата и на подсъдимия, не чух някой от тях да спомена за никакви съществени процесуални нарушения съобразно разпоредбата на чл. 284, ал. 1, т. 3 НПК. Те по-скоро говореха по същество. Това, че не сме посочили и друг управител, не е необходимо да го посочваме в диспозитива на обвинението, след като той не е извършил деяние.

На следващо място твърденията, че тези доставки не били фиктивни или услуги считам, че ние трябва да докажем, тежестта на доказване е на прокуратурата, но това не е съществено процесуално нарушение, а въпрос по същество след проверка на събраните в съдебното следствие материали от хода на досъдебното производство.

Що се отнася до така нареченото споразумение и как щели да сключат споразумение с прокуратурата, считам, че това е една уловка, ако паричните средства, които държавата е загубила, бъдат възстановени, тогава ще има преквалифициране на деянието и съответно давностният срок ще е изтекъл и ако подсъдимият и неговият защитник желаят, могат да направят справка в Агенцията за

държавни вземания каква точно сума виси по отношение на фирмата, която е представлявал подсъдимият и ако искат да си внесат парите и да си внесат съответния документи, аз директно ще пледирам за прекратяване на делото, след преквалифициране в по-благоприятния състав за възстановени щети, тъй като този срок вече е изтекъл след 9 години.

По същият начин звучат възраженията защо не са разпитани други хора. След като действията са през 2013 г. преди юли месец, естествено, че няма как тези хора да дойдат и да бъдат разпитани, да им бъде повдигнато обвинение, тъй като 10-годишният давностен срок вече е изтекъл. В този ред на мисли и да ги открием и всички да си признаят, аз не мога да им повдигна обвинение. Не знам каква е причината да не са разпитани, тъй като това дело го взех и за три месеца му написах обвинителен акт и го приключих, защото то иначе щеше да загине тази есен. Преценил съм, че има събрани доказателства и трябва да се повдигне обвинение, съответно тежестта на доказване е моя и аз трябва да докажа, че подсъдимият е използвал фактури, документи с невярно съдържание, които е вписал в дневника за продажби и ги е отразил в данъчната декларация и с помощта на тези неверни данни държавата е била ощетена, като е приспаднал наследващ се данъчен кредит в размер на сумата упомената в акта, но казвам, че след този десетгодишен давностен срок няма смисъл да се връща делото на досъдебното производство и същото се отнася за тези две искания за експертизи, които в досъдебното производство вещите лица ги държат по година, две и се гони абсолютна давност. Ето защо аз не чух нито едно обстоятелство относно това да има различия в диспозитива на обвинението и обстоятелствената му част, каквито са изискванията на Тълкувателно решение 2 за съществени процесуални нарушения и считам, че няма съществени процесуални

нарушения, поради което отново ще Ви моля да разпоредите съдебно заседание с призоваване на лицата по обвинителния акт.

ГРАЖДАНСКИЯТ ИЩЕЦ /чрез **юрисконсулт Е./:**

Присъединявам се изцяло към казаното от прокуратурата.

АДВ.С.: Същественият процесуални нарушения трябва да изведем от следните факти. Съдружниците във фирмите, в две от фирмите са на 75 % собствени, той подсъдимия е участник с 25 %. Те въобще не са разпитвани. Да се чуе за какво става въпрос. Имам интерес да бъдат разпитани най-малко, а не привлечени като обвиняеми и аз казах, че не правя искане за привличане спрямо тях, но трябва да се изясни обективната истина. В третата фирма, където 100% е друг собственик, е привлечен Д.. При това положение, след като този собственик не е предал никакви документи, на какво основание е повдигнато обвинение спрямо него и при толкова неизяснени неща да се твърди, че не е налице съществено процесуално нарушение, когато нито е установено авторството, нито размерът и ние тепърва трябва да установяваме както авторството, така и размерът. Аз считам, че това е работа на досъдебното производство, където трябва да се каже, че обективно, несъмнение и с всички доказателства да бъде доказан престъпният умисъл на моя доверител. На този етап няма нито едно изречение в обвинителния акт, което да не подлежи на възражения. Най-малкото по отношение на точно това изследване между движение, стока, услуга, плащане. Г-н Д. казва, че в един от случаите е плащано не с пари, а със стока, правено е замаяна. Въобще не е изследвано и въобще няма никакво нарушение от гледна точка на фиска и всичко това, което се претендира на настоящия момент е плод на едно псевдо законосъобразно експертно заключение, което не ни дадоха възможност да го атакуваме още на досъдебното производство. Аз искам отново да поставя на вниманието на съда, че ако не се

върне делото за допълнително разследване, ние ще продължим един огромен процес в продължение на много време, ще загубим време, за да установяваме неща, които са задължение и вменени в правомощията на органите на досъдебното производство. Сега извинявайте, вярно, че централна фаза на процеса е, ама съдията не е следовател.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ след проведено тайно съвещание, съобразявайки доводите и исканията на страните по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, намира за установен следното:

Настоящото дело е место и родово подсъдно на Софийски градски съд.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

В днешното съдебно заседание не се правят искания от страните за разглеждане на делото по някоя от диференцираните процедури на особените правила, предвидени по НПК.

Не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врата, привличане на резервен съдия, резервен съдебен заседател, резервен защитник, преводач, тълковни, извършване на процесуално-следствени действия по делегация.

Не са налице основания за изменение или за вземане на мярка за процесуална принуда по отношение на подсъдимия Д..

Към настоящия момент от страна на страните не се правят искания за събиране на нови доказателства. Единствено се излагат твърдения за неизвършени в хода на досъдебното производство процесуално-следствени действия, представляващи разпит на посочени от страна

на защитата свидетели, както и за недопуснати и назначени по искане от страна на защитата съдебно-счетоводни експертизи.

Съдът намира, че в конкретния случай са допуснати в хода на досъдебното производство отстраними съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия Г. Д., поради което и в тази връзка намира доводите и възраженията на защитата на подсъдимия Д. за допустими и основателни като такива следва да бъдат уважени по своето същество.

Това е така, тъй като настоящия съдебен състав, запознавайки се с изготвения от държавното обвинение обвинителен акт и събраните в хода на досъдебното производство доказателства, както и с постановлението за привличане в качеството на обвиняем на подсъдимият Д., предявено му на 17.11.2022 г., констатира, че обвинителният акт не отговаря на изискванията по чл. 246, ал. 2 НПК, касателно неговата обстоятелствена част, а също така и на задължителното за всички, включително и за разследващите органи и прокуратурата Тълкувателно решение № 2/2002 г. на Общото събрание на Наказателна колегия на ВКС, където в т. 4.2 е посочено, че в обстоятелствената част на обвинителния акт следва да бъдат описани всички факти и обстоятелства, за които прокуратурата счита, че следва да повдигне обвинение на подсъдимото лице и именно същите очертават предмета на доказване в бъдещото съдебно производство.

В конкретния случай съдът намира, че в обстоятелствената част на обвинителния акт не са посочени конкретно датата и начинът на извършване на деянията, за които се търси наказателна отговорност на подсъдимия Д., чрез повдигнатото му обвинение с внесения в съда от страна на прокуратурата обвинителен

акт. На следващо място Съдът констатира, че от една страна е налице противоречие между обстоятелствената и заключителната част на внесения от прокуратурата обвинителен акт по отношение на описаните в същите факти и обстоятелства, свързани с датите и начина на извършване на инкриминираните деяния.

От друга страна обстоятелствената част на обвинителния акт влиза в противоречие и с постановлението за привличане в качеството на обвиняем на подсъдимия Д. отново по отношение на датите и начинът на извършване на инкриминираните деяния. Всички тези процесуални нарушения водят до ограничаване правото на подсъдимия да организира своята защита, като разбере по ясен, несъмнен и недвусмислен начин волята на държавното обвинение и да организира своето право и линия на защита, като по този начин се ограничават и правата на защитника на подсъдимия, който в качеството си на упълномощено лице, в случая, да защити правата и интересите на подсъдимото по делото лице.

Така в обстоятелствената част на обвинителния акт се твърди, че подсъдимият Д. е съпричастен към инкриминираната дейтелност, свързана с осъществяваната търговска дейност от три търговски дружества – „А. Г.“ ООД, „С.“ ООД и „Д.К.Т.“ ЕООД, като в резултат на тази търговска дейност е осъществил вменените му за извършени данъчни престъпления, за които е ангажирана и наказателната му отговорност.

В обстоятелствената част на обвинителния акт съдът констатира, че не е изяснено по несъмнен и категоричен за нуждите на обвинението начин качеството на подсъдимия Д., в което се твърди, че същият е подавал процесните справки-декларации по ЗДДС и ЗКПО пред компетентните служители на ТД на НАП или по електронен път, чрез използван от него и регистриран на неговото име

електронен подпис за трите търговски дружества. Така по отношение на търговските дружества – „А. Г.“ ООД, „С.“ ООД и „Д.К.Т.“ ЕООД се твърди, че подсъдимият е извършил инкриминираните деяния, както като пълномощник на посочените дружества, така и като упълномощен представител или фактически представляващ дружествата, а също така и че ги е извършил посредством счетоводителя на тези дружества – разпитаната в хода на досъдебното производство свидетел – М.Н. и не на последно място се твърди, че е и техен управител.

При това положение съдът намира за основателни възраженията на защитата, че от описанието, намерило място в обстоятелствената част на обвинителния акт не може да се установи в какво качество подсъдимият Д. е извършил инкриминираната дейност, за което му е повдигнато обвинение, а именно в какво качество същият е подал според прокуратурата инкриминираните от нея документи в НАП.

На следващо място от обстоятелствената част на обвинителният акт не може да се установи и начинът, механизмът на извършване на инкриминираните деяния, за които е ангажираната наказателната отговорност на подсъдимия Д.. Не е ясно, как същият е използвал процесните документи с невярно съдържание, какъв е механизмът по тяхното използване, тъй като се сочи в обстоятелствената част, че подсъдимият Д., в качеството си на пълномощник или упълномощен представител или в друго качество е декларирал, посредством счетоводителя на дружествата – свидетелката М.Н., чрез ползван от нея личен електронен подпис, подадени Справки –декларации, в които е отразил невярна информация, както по ЗДСС, така и по ЗКПО, т.е. в конкретния случай не става ясно дали същият е извършил така твърдените престъпления и при условията на посредственото извършителство на друго лице или тези деяния са извършени от него лично, както съдът

вече каза – като пълномощник, упълномощен представител или фактически представляващ ги, а дори и като управител на посочените дружества. Т.е. не е ясна отново каква е връзката на подсъдимия Д. с посочените дружества и в качеството на какъв е извършил вменените му деяния, а също така и начинът и механизмът на осъществяване на изпълнителното деяние от обективната страна на състава на престъплението, за което е привлечен към наказателна отговорност и му е повдигнато обвинение с внесения в съда обвинителен акт. Не е ясно в този смисъл дали той лично е изготвил подадените процесни Справки-декларации, които са подадени с електронен подпис на друго лице или същите Справки-декларации са били изготвени от друго лице и ако са изготвени от друго лице, то каква е връзката на това друго лице, както с подсъдимия Д., така и с трите посочени търговски дружества.

Също така прави впечатление, че по отношение на търговското дружество „А. Г.“ ООД и „С.“ ООД, на страница 26 от обвинителния акт, са посочени фактически действия, които от една страна са вменени на подсъдимия Д., но са извършени от свидетелката М.Н., от една страна и същевременно, от друга страна са вменени същите тези действия и лично на подсъдимия Д. с твърдения за осъществено отново от негова страна на изпълнителното деяние на процесното престъпление, за което е привлечен към наказателна отговорност и му е повдигнато обвинение. Това фактическо вътрешно противоречие отново не дава яснота за начина и механизма на извършване на инкриминираните деяния, като в този смисъл следва да се съобрази че, както и защитата посочи, че наказателната отговорност е лична и всяко едно наказателно отговорно лице следва да носи отговорност само и единствено за действията, които лично и непосредствено е извършил.

Ето защо и тук за съда остава неясна волята на държавния обвинител. Тези фактически действия, описани на страница 26 от кого са извършени – дали от подсъдимия Д. лично или са извършени от свидетелката М.Н., но пък са вменени като извършени на подсъдимия Д. и се касае за посредствено извършителство или друга форма на извършителство. Това двусмислие води до липса на яснота в обвинението и от своя страна до наличие на допуснати процесуални нарушения в хода на досъдебното производство, които не могат да бъдат отстранени от съда, същите единствено биха могли да бъдат отстранени от държавния обвинител и разследващите органи при преценка от тяхната страна.

В обстоятелствената част на обвинителния акт по отношение на търговското дружество „А. Г.“ ООД и „С.“ ООД, а също така и по отношение на „Д.К.Т.“ ЕООД от една страна се твърди, че подсъдимият Д. е осъществил инкриминираното деяние като пълномощник на „А. Г.“ ООД и „С.“ ООД, а от друга страна отново се твърди, че е управител на същото търговско дружество и на трето място се сочи, че фактически е представляващ дружеството, поради което отново се създава неяснота относно връзката и качеството на подсъдимия с процесните дружества. Не е ясно също така, кое е лицето, което е водило счетоводството на посочените три търговски дружества и каква е връзката на това лице с процесните Спавки декларации. Дали счетоводство е водено лично от подсъдимият или е водено от друго лице по трудов договор или във връзка с поети задължения по граждански договор, което има значение отново за установяване и изясняване на обективен факт, свързан с авторството на деянието и дали в случая не се касае за посредствено извършителство, каквито данни се навеждат в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Не е ясно на свой ред и дали посочените доставки в обвинителния акт касаят извършена услуга или касаят покупка на стоки, с което отново се създава една неяснота в обвинението, която е свързана именно със специфичния предмет на доказване по делото, касаещ твърдения за извършени данъчни нарушения от страна на подсъдимия довели и до процесните престъпления. В тази насока съдът констатира, че от страна на държавното обвинение е посочено единствено, че от страна на наказателно отговорното лице, сочено като подсъдимия Д. са подадени лично от него и чрез свидетелката М.Н. справки-декларации по чл. 92 ЗКПО и по чл. 125 ЗДСС, но не се сочи, които са конкретните нарушени материално-правни норми от съответните приложими специални закони по ЗКПО и ЗДДС, за да може и в тази насока да се прецени и самото данъчно нарушение, дотолкова, доколкото същото се субсумира под състав на данъчно престъпление.

По отношение на търговско дружество „С.“ ООД отново се твърди от страна на държавното обвинение, че от страна на подсъдимия е подаден документ с невярно съдържание, но не се сочи неговия създател. Отново не е ясен механизмът, начинът на извършване на инкриминираното деяние, тъй като се твърди, че изпълнителното деяние по установяване и плащане на данъчни задължения е извършено от подсъдимия Д. чрез негови лични действия, но от името на посочените в обстоятелствената част множество фирми на лист 43, поради което не е ясно как точно от тяхно име подсъдимият е извършил инкриминираното деяние, за което е привлечен в качеството на обвиняем и му е повдигнато обвинение, но същевременно е депозирал Справка-декларация с невярно съдържание от името на търговското дружество „С.“ ООД, с което се твърди, че има своята съпричастност. Отново и тук не е ясно, кои са нарушените разпоредби по ЗКПО и ЗДДС. Не е ясно и тук дали се касае

за посредствено извършителиство, не е ясен и механизмът на неговото извършване, в случай, че държавният обвинител твърди, че е налице такова посредствено извършителиство на престъплението.

С обвинителния акт се препраща към постановлението за привличане в качеството на обвиняем по отношение на фактите и обстоятелствата лист 43, за които се твърди невярното деклариране и които са включени в предмета на доказване, а именно процесните по делото фактури. Такова препращане е недопустимо, защото с постановлението за привличане в качеството на обвиняем на едно лице се очертава предмета по отношение, на който ще се води самото разследване и изразява окончателната воля на органа на досъдебно производство по приключване на воденото от него досъдебно производство. Но, в обстоятелствената част вече на обвинителния акт следва ясно, точно и конкретно да бъдат описани със своите дата, място и начин на извършване конкретните действия на самото подсъдимото лице, за което държавното обвинение е счело, че са налице достатъчно събрани доказателства, за да му се повдигне обвинение с внесен в съда обвинителен акт, тъй като са налице достатъчно основания, за да се счита, че същото е виновно за тези вменени му действия, които е извършил и които се субсумират под състав на престъпление по Наказателния кодекс или, както е в конкретния случай – по чл. 255, ал. 3 НПК, касаещо данъчно престъпление.

В обстоятелствената част на обвинителния акт са описани само и единствено фактурите въз основа, на които се твърди, че е извършено данъчно престъпление, чрез тяхното вписване в процесните Справки-декларации по ЗДСС и ЗКПО, за които се твърди на свой ред, че са с невярно съдържание, но липсва в обстоятелствената част дата на извършено деяние съобразно тези вписвания, тъй

като обвинението, повдигнато на подсъдимия Д. касае според прокурора едно продължавано по смисъла на чл. 26, ал. 1 НК престъпление и в тази връзка следва всяко едно деяние да бъде описано със своята дата, място и начин на неговото извършване, като не следва да се създава неяснота при това описание. В случая такова описание в обстоятелствената част на обвинителния акт липсва. Такова описание има едва в заключителната част на обвинителния акт, което създава това вътрешно противоречие между обстоятелствената и заключителната част на обвинителния акт. В обстоятелствената част инкриминираните деяния са описани като данъчен период, но липсва конкретика по отношение датата на довършване на тези деяния като част от продължаваното престъпление по смисъла 26, ал. 1 НК.

Ето защо съдът намира, че в конкретния случай са налице допуснати множество процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на подсъдимия Д., които могат да бъдат отстранени само и единствено чрез прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на досъдебното производство за тяхното отстраняване. Тези процесуални нарушения на свои ред възпрепятстват и възможността за приложение на особените правила за приключване на настоящото наказателно производство в случай на желание от страна на защитата и подсъдимия, в каквато насока бяха изложени доводи от страна на адв. С., а именно да приключи наказателното производство по някоя от диференцираните процедури, предвидени по НПК.

Що се отнася до възраженията на адв. С., че в хода на досъдебното производство не са били назначени исканите от него експертизи, както и че не са били разпитани още свидетели, за които счита, че техните показания са относими към предмета на доказване по делото, и особено към авторството на деянието, за което

е привлечен към наказателна отговорност подсъдимия Д., както и дали други лица са отговорни за деянията, вменени на подсъдимия Д., то тези искания следва да бъдат оставени без уважение. Това е така, тъй като съдебната фаза на наказателния процес съгласно на чл. 7, ал. 1 НПК е основната фаза и в нея, съгласно чл. 107, ал. 2, и ал. 3 НК, съдът е длъжен да събира доказателства, както в подкрепа на обвинението, така и в подкрепа на защитната теза на подсъдимия, поради което и в тази насока няма пречка да бъдат извършени исканите от защитата процесуално-следствени действия в хода на съдебното следствие, в случай, че същите са допустими, относими и основателни.

По отношение на възражението на защитата дали и други лица са отговорни за деянията, за които е привлечен към наказателна отговорност подсъдимият Д., то това е въпрос, който следва да бъде решен и е в компетентността и в прерогативите на държавното обвинение, което решава срещу кое лице, за какви факти и обстоятелства, когато са налице достатъчно доказателства за тях, както и че това лице виновно ги е извършило, да му повдигне обвинение, както в хода на досъдебното производство лично чрез привличането му в качеството му на обвиняем, така и чрез изготвяне и внасяне в съда на обвинителен акт. Такава процесуална възможност законодателят не е предоставил и не е предвидил за съда.

По отношение на възраженията на представителя на прокуратурата в днешното съдебно заседание, направени с оглед доводите и възраженията на защитата на подсъдимия, а именно, че исканите от защитата експертизи не са назначени, поради обстоятелството, че делата се държат от вещите лица по една-две години, и по този начин по настоящото дело би изтекъл давностния срок за привличане на други лица в качеството на обвиняеми наред

с подсъдимия по настоящото дело – Д., са абсолютно необясними за съдебния състав, тъй като по този начин държавният обвинител се отказва от едно свое конституционно задължение да разследва и да търси отговорност от всяко едно лице, което е извършило престъпление и по този начин да му повдигне обвинение, независимо от това дали биха могли да бъдат установени или не достатъчно данни за виновността на тези други лица и то само поради причината, че би изтекъл давностният срок за тяхното привличане. Още повече, че настоящото наказателно производство е образувано през 2015 година, а делото е внесено в съда едва през 2023 година, в който период за органите на досъдебното производство и прокуратурата е бил налице достатъчен времеви срок, в който да извършат всички необходими процесуално-следствени действия, но в днешното съдебно заседание се твърди, че не биха могли да бъдат извършени, поради действия на други лица в случая – на вещите лица, които не биха изготвили едно заключение.

По същия начин стоят нещата и по отношение на възражението на прокуратурата на довода на защитата, че има неразпитани свидетели – собственици на трите процесни дружества, а именно, че не са разпитани, защото отново не би могла да им се потърси наказателната отговорност, тъй като са изтекли давностните срокове и поради това, че своевременно не е била потърсена тяхната наказателна отговорност.

Всички тези изложени възражения от страна на държавното обвинение са неоснователни и не следва да бъдат противопоставени и взети под внимание като основателни, касателно възраженията и доводите на защитата, че са налични достатъчно процесуални нарушения, допуснати в хода на досъдебното производство, с които се ограничава правото на защита на подсъдимия Д. и които на свой ред се споделят от настоящия съдебен

състав и бяха посочени по-горе в мотивите на съда.

По изложените съображения, съдът намира, че са налице основанията и предпоставките по чл. 249, ал. 3, вр. с чл. 248. ал. 1 т. 3, вр. с чл. 248, ал. 5, т. 1 НПК за прекратяване на съдебното производство по настоящето дело и връщане на същото на органите на досъдебното производство за отстраняване на констатираните от съда допуснати отстраними съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване процесуалните права на подсъдимия Д..

Водим от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 2687/2023 година по описа на Софийски градски съд, Наказателно отделение, 1 състав.

ВРЪЩА делото на Софийска градска прокуратура за отстраняване на допуснати отстраними съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване процесуалните права на подсъдимия Д..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок, считано от днес пред Софийски апелативен съд.

Препис от протокола да се издаде на страните при поискване.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:11 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____